

Εννέα βιβλία μικρής λογοτεχνικής φόρμας από τις νέες εκδόσεις

Media: ΘΕΣΣΑΛΙΑ Page: 25 Published at: 23-04-2023
Author: Surface: 725.56 cm² Circulation: 0
Subjects:

ΕΠΙΛΟΓΗ
-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΧΑΡΙΤΙΝΗ
ΜΑΛΙΣΣΟΥΒΑ

Εννέα βιβλία μικρής λογοτεχνικής φόρμας από τις νέες εκδόσεις

Μπορεί πολλοί να προτιμούν και να επιλέγουν να διαβάσουν εκτενή μυθιστορήματα, ωστόσο, οι συλλογές διηγημάτων και οι νουβέλες κερδίζουν όλο και μεγαλύτερη μερίδα αναγνωστικού κοινού. Τα εννέα βιβλία που προτείνονται σήμερα, πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για να ικανοποιήσουν και τους πιο απαιτητικούς αναγνώστες.

Λουκία Δέρβη, ΑΚΟΥΩ ΦΩΝΕΣ, Μεταίχιμο

Περνούν από δίπλα μας γυναίκες και άντρες που μας σημαδεύουν ή μένουν απόμακροι, συναντήσεις απρόοπτες, αλλά καθαριστικές, περνούν εποχές που κάνουν σχέδια σε σύγκρουση με την πραγματικότητα και άλλες που μας φανερώνεται το νόημα πίσω από τα γεγονότα. Μιλάνε εδώ μέσα κορίτσια ερωτευμένα που τα βασανίζει ο πόθος, μοναχικές ψυχές που απογράφουν τις παρουσίες άλλων στη ζωή τους, συγγραφείς σε αναζήτηση έμπνευσης και άλλοι που συνειδητοποιούν από νωρίς τη μοίρα τους. Ζωντανεύουν ήρωες παλιών έργων και μυθιστοριογράφοι εμβληματικοί, δειλοί εραστές του καλοκαιριού που δεν συναντήθηκαν ποτέ, κι άλλοι που θέλουν ν' αλλάξουν τη ζωή τους με κάθε κόστος. Ένας κόσμος ποικίλος, κοιταγμένος κάθε φορά από άλλη οπτική γωνία, ιστορίες απλών και πιο σύνθετων ανθρώπων, σε διαφορετικές τονικότητες.

Μιχάλης Μακρόπουλος, ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΜΕΛΛΟΝ, Κίβλη

Τα διηγήματα της συλλογής, ακόμα κι εκείνα που φορούν το ένδυμα της «μελλοντικής ιστορίας», μιλούν για το τώρα, για το ήδη συντελεσμένο - είναι ιστορίες από ένα περασμένο μέλλον. Και, βέβαια, στον πυρήνα τους βρίσκεται πάντα ο άνθρωπος, ο τρωτός, πάσχων άνθρωπος απέναντι στην αμείλικτη κυριαρχία της εικόνας, απέναντι σ' έναν ολέθριο πόλεμο, στην τυφλή, ωμή βία, στη βίωση του κόσμου ως παιδικού τραύματος, στο αίνιγμα της ανθρωπίνης ταυτότητας. Η γραφή του Μιχάλη Μακρόπουλου, με υπαρξιακό στοχασμό, απερίτητη ποιητικότητα και εκφραστική λιτότητα, αγγίζει συναισθηματικά τον αναγνώστη και συνάμα αφηνίζει τη σκέψη του.

Κώστα Μαουροδής, ΤΟ ΑΛΑΤΙ ΤΟΥ BAD ISCHL, Κίβλη

Το αλάτι του Bad Ischl, απόπειρα βιομηχανικής χαρτογράφησης, διαθλασμένη μέσω της ποίησης και του στοχασμού, βρίσκεται σε συνεχή διάλογο με τις έννοιες του χρόνου και της τέχνης. Πρόκειται για ένα μωσαϊκό έκκεντρων θεματικών και μορφολογικά κειμένων, τα οποία αποκτούν ενότητα χάρη σε έναν αθέατο σύνδεσμο: Το βλέμμα του παρατηρητή. Συγχρόνως, ο αναγνώστης αντιλαμβάνεται ότι μέσα από αναφορές σε έργα τέχνης και αποσπάσματα από την παγκόσμια λογοτεχνία, τα οποία συνυφαίνονται με θραύσματα μνήμης στον ιστό του κειμένου, ο συγγραφέας επικρατεί να φωτίζει όψεις της καθημερινής ζωής, αλλά και το αντίστροφο: Να μετουσιώσει το απλό και τετριμμένο σε αισθητική εμπειρία. Έτσι, τέχνη και πραγματικότητα διασπυρώνονται, συχνά κατά απροσδόκητο τρόπο, καταργώντας τα μεταξύ τους όρια. Η γραφή του Κώστα Μαουροδής χαρακτηρίζεται από λεπτή ειρωνεία, από έναν διάχυτο σκεπτικισμό για την ανθρωπινή φύση και την πορεία της Ιστορίας, και βέβαια από προσήλωσή στην αισθητική διάσταση της ζωής.

Αντιγόνη Ντόκα, ΜΙΑ ΜΕΡΑ, ΝΟΥΒΕΛΑ, Τόπος

Η ιστορία δύο προσώπων μέσα από τις πολλαπλές σκηνές της καθημερινότητάς τους. Ένα τυχαίο συμβάν δίνει μια καθοριστική και ανεξέλεγκτη ώθηση στην εξέλιξη της ζωής τους. Ο χώρος κερματίζεται σε εικόνες και ο χρόνος μετατρέπεται σε μια σειρά φευγαλέων στιγμών, μέχρι όλα να ακινητοποιηθούν στο τέλος. Το βιβλίο αυτό ολοκληρώνει μια τριλογία που φορτίζει τα επιμέρους στοιχεία της με μια θεώρηση όπου όλα ανάγονται στο τυχαίο και απρογραμμάτιστο συμβάν, που δίνει, ωστόσο, μια καθοριστική και ανεξέλεγκτη ώθηση στην εξέλιξη των πραγμάτων. Έτσι, τα πρόσωπα δεν έρχονται αντιμέτωπα με κάτι που μοιάζει να μπορούν συνειδητά να επιλέξουν ή να απορρίψουν. Ξεκινώντας μια τετλασμένη περιπέλεια σε έναν ιδιότυπο κόσμο από λέξεις, πασχίζουν να τον βάλουν σε τάξη.

Αννίτα Π. Παναρέτου, ΚΑΛΛΙΣΤΗ, ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ, ΝΟΥΒΕΛΑ, Αλφειός

Όταν φτιάχτηκε το φράγμα, αιχμαλωτίστηκε το νερό και

πήρε την Καλλιστή μαζί του. Κράτησε για χρόνια στην υγρή αγκαλιά του τα έργα και τις ιστορίες των ανθρώπων της κι έγιναν όλα ένα τοπίο του βυθού. Οι ίδιοι οι άνθρωποι είχαν μετακινηθεί σε νέο τόπο, σε νέο μέλλον. Μόνο ένας αλαφροϊσκιωτός νοσταλγός ήταν βέβαιος πως τα βουλιασμένα χωριά του ζύρισε μια άλλη ζωή, σ' έναν άλλο χρόνο. Εκεί ήθελε να ανήκει. Ίσως επειδή το ήθελε τόσο, ήρθε η ανομβρία. Το νερό ολόένα χαμψίλωνε και, σαν να έγινε η βαρύτητα άνωση, αναδύθηκε η Καλλιστή μαλακά στην επιφάνεια κι εκείνος την αναδέχθηκε, καθώς επέστρεφε λίγο λίγο. Η δυσοπική εικόνα της ήταν στα μάτια του πάντα καλλίστη, με ένα κάλλος αλλιώτικο, φιλοτεκνημένο από τη στοργική υδάτινη φροντίδα. Πήρε την απόφαση να μείνει μαζί της ζώντας μια πρωτόγνωρη πραγματικότητα και περιμένοντας τη στιγμή που το δικό του μέλλον, μεταλλαγμένο σε βροχή, θα απαιτούσε μια επόμενη απόφαση - την τελευταία.

Μαριέττα Πεπελάση, ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ, Ιανός

Ιστορίες ανθρώπων που σημάδεψαν τη ζωή της συγγραφέως και τις μετέφερε στο χαρτί μέσω της λεκτικής παλέτας της για να μείνουν ανεξίτηλες στον χρόνο. Άνθρωποι καθημερινοί που έρχονται αντιμέτωποι με τη πάθη τους, τις μυχικές σκέψεις, τη χαμένη αγάπη, τις οικογενειακές σχέσεις και το άγχος της νοσταλγίας, μας δίνουν μαθήματα μέσα από τις ιστορίες τους και μας συγκινούν. «Αγαπού τους ανθρώπους χρόνια τώρα. Προσπαθώ να τους καταλάβω, να νιώσω τους πόνους και τις λύπες, τις αγωνίες και τις απογοητεύσεις, τις καρές και τις ελπίδες τους. Μα πάνω απ' όλα αγαπού εκείνους που μπορούν να δώσουν την αγάπη που σαν αμόλυτο νεράκι αναβλύζει και ρέει απ' τις πηγές των ιερών βουνών. Αυτοί είναι οι ήρωές μου σ' αυτά τα κείμενα. Τα δικά τους πρόσωπα αιχμαλώτισαν την ψυχή μου και τη σκέψη μου. Όλοι αυτοί που - αν και ζούμε σε σκληρά και τραχιά χρόνια - εξακολουθούν να αγαπούν χωρίς να περιμένουν ανταλλάγματα. Μόνη ανάγκη, το αίσθημα ότι ανήκουμε στην ομάδα της ωκεάνιας αγάπης».

Κωνσταντία Σωτηρίου, BRANDY SOUR, ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΕ ΕΙΚΟΣΙ ΔΥΟ ΔΩΜΑΤΙΑ, Πατάκης

Η Κωνσταντία Σωτηρίου γράφει για το Μεγάλο Παλάτι της Λήδρας που κατασκευάστηκε για να οικοδομηθεί το μέλλον μιας νεοσύστατης χώρας, της Κύπρου. Μέσα από γλυκόπικρα ποτά και αμυρές ιστορίες, μέσα από συνταγές για

τάσι λεβάντα, λικέρ κίτρομυλάκι και χαμένες ευκαιρίες, ο αναγνώστης παρακολουθεί το πώς η ανέγερση, η δόξα και η κατάρρευση ενός κτηρίου μπορεί να αντανάκλα το χτίσιμο, τις «φαραρίες» και τον σπαραγμό μιας ολόκληρης χώρας. Πιάνοντας το νήμα από τον βασιλιά Φαρούκ, που ενέπνευσε το θρυλικό Brandy Sour στα χρόνια του Μεσοπολέμου, και περνώντας στις κλωστές του γασίερ των δροσερών καλοκαιριών της ματαιωμένης προσδοκίας, η συγγραφέας γράφει για γνωστούς και άγνωστους ανθρώπους που αφήνουν το αποτύπωμά τους στο Λήδρα Πάλας. Για τις ελπίδες, τις υποσχέσεις, τα λαμπερά φώτα της ακμής και τους γκρεμισμένους τοίχους της παρακμής και της λύπης, μα και για το αζίζ, το άγιο νερό, που μπορεί να σε κάνει να αντιμετωπίσεις ολόκληρο τον κόσμο. Και ίσως, για τη δίψα που αφήνει στο στόμα και στις ψυχές η Ιστορία.

Δημήτρης Τερζής, Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΣΤΟ ΤΖΑΚΙ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ, Πόλις

Κάπου στα σύνορα του Έβρου, ένας φαντάρος οδηγείται για την πολυπόθητη μετάθεσή του στην Αθήνα. Κατά τη διάρκεια μιας περιπόλου στο ποτάμι, πέφτει πάνω σε μια οικογένεια προσφύγων. Ένα όπλο μπιλοκάρι και η ιστορία αρχίζει. Στο δωμάτιο ενός νοσοκομείου ένας ασθενής περιμένει το μαριόλι, χωρίς να έχει υπολογίσει τις διαθέσεις ενός μηχανισμού υψηλής τεχνολογίας που είναι προγραμματισμένος να τον κρατήσει στη ζωή, επειδή «ο θάνατος είναι ένα λάθος, να τον παρέκκλιση, ο θάνατος δεν είναι αποδεκτός». Και η ιστορία αρχίζει. Κάπου στη Σκελίδα, ο θάνατος και η ζωή συναντιούνται στη στροφή ενός επαρχιακού δρόμου την ώρα που ο τόπος ολόγυρα φλέγεται σαν την κόλαση του Δάντη, και, σ' ένα ξενοδοχείο της εθνικής οδού, δύο άνθρωποι αποφασίζουν να περάσουν μαζί την τελευταία νύχτα του κόσμου.

Μαρία Τσιμά, ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΑΝΤΟΝ, Στερέωμα

Οι γυναίκες του Άντον, μια ψηφιδωτή αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο από το μεγάλο και πικρό τέλος του έρωτα. Μικρά διηγήματα που δίνουν φωνή στις ηρωίδες του Άντον Τσέχωφ. Κεντρικός θεματικός πυρήνας είναι η αναζήτηση της αγάπης που δέχεται τις δονήσεις των μεγάλων αλλαγών και καταρρέει. Οι γυναίκες αυτές δεν θα μάθουν γιατί έζησαν. Γιατί υπέφεραν. Παρά τρία να τους συμβεί. Γιατί είναι γίνεσαι στους αιώνες των αιώνων. Μα τρία μας χωρίζει απ' αυτό που δεν γίναμε.